

naslovljeni podnositelji temeljem čl. 378 st. 1. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: „ZPP“) u svezi čl. 10. i čl. 19. st. 1. Stečajnog zakona (u daljnjem tekstu: „SZ“), zatim temeljem čl. 18. Ustava RH i čl. 13.1. Konvencije, kao i temeljem ljudskih prava dioničara stečajnog dužnika iz čl. 1. st. 1. PROTOKOLA br. 1. Konvencije, čl. 48. st. 1. i čl. 49. st. 4. Ustava RH, te čl. 312. st. 1. u svezi čl. 308. st. 1. t. 4. SZ-a i čl. 14. st. 2. Ustava RH, u otvorenom roku podnose žalbu protiv pobijanog akta iz žalbenih razloga određenih ZPP-om, odredbama čl. 354. – 356.

Pobijanim aktom stečajni sud je odbacio prijedlog gore naslovljenih predlagatelja i drugih dioničara stečajnog dužnika JADRAN tvornica čarapa d.d. u stečaju iz ul. Vinka Žganeca 2, Zagreb, OIB: 46106063049 (u daljnjem tekstu: „stečajni dužnik“ ili „dužnik“) za dopunom Rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom od 03.10.2024. , i to kao „nedopušten“.

DOKAZ: Preslika pobijanog akta od 24. siječnja 2025. , 1x

U bitnome se radilo o prijedlogu koji su članovi posljednjeg zakonito uspostavljenog Nadzornog odbora stečajnog dužnika¹, posljednji predsjednik JADRAN-ovog najvišeg tijela² i zadnji zakonito imenovan zamjenik člana uprave, stečajnom sudu dana 28. listopada 2024. g. podnijeli zajedno sa dugogodišnjim dioničarima JADRAN-a iz Inicijative za očuvanje Tvornice JADRAN od nepotrebne nelikvidnosti, uzrokovane između ostaloga i prijenosom veleprodajnih kupaca i poslova javne nabave (jamčenih Planom operativnog i financijskog restrukturiranja dužnika iz 2018.³) poduzetnike⁴, bez zakonom propisanih odluka JADRAN-ove glavne skupštine i naknade te otpremnina za dioničare.

Prijedlog za dopunu (u daljnjem tekstu: „prijedlog“) navedeni su manjinski dioničari i odgovorne osobe zadnjih dužnikovih tijela podnijeli poradi očitog propusta da donese odluke koje je obzirom na uporište i nedostatke taj sud morao donijeti što je detaljno obrazloženo Prijedlogom podnositelja žalbe od 28.10.2024.

DOKAZ: preslika Prijedloga od 28. listopada 2024. sa priložima, 1x

¹ nakon što je JADRAN-ova organizacija dulje vrijeme zapuštena i to dioničko društvo ostavljeno bez kompletnog nadzornog odbora, od strane osoba koje su na tako važne i odgovorne funkcije društva JADRAN d.d. bez najave i bez prethodnog sazivanja glavne skupštine davale ostavke

² predsjednik Glavne skupštine dioničara društva JADRAN d.d. imenovan 12. rujna 2024. u Zagrebu

³ ovjereno u travnju 2018. pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu u postupku St-1503/2017

⁴ trg. društva Jadran-čarape trgovina d.o.o. i Jadran čarape proizvodnja d.o.o. iz Zagreb, Vinka Žganeca 2

Gore navedeni podnositelji žalbe (u daljnjem tekstu: podnositelji) naglašavaju Visokom trgovačkom sudu RH da su 1., 2. i 4.-podnositelj dovoljno prije donošenja Rješenja o otvaranju stečajnog postupka broj: St-768/2024 – 56 od 03.10.2024. (u daljnjem tekstu: „Rješenje“) za koje su tražili dopunu na dužnikovoj izvanrednoj Glavnoj skupštini birani na funkcije u novi dužnikov Nadzorni odbor na potpuno zakonit i ispravan način.

DOKAZ: Preslika zapisnika o radu izvanredne glavne skupštine aktivnog dioničkog društva JADRAN d.d. od 12. rujna 2024.,
Odluka o imenovanju članova nadzornog odbora i javnobilježnička ovjera, 1x

Ovu okolnost od presudnog značenja za procjenu ovlaštenja ovih podnositelja za predlaganje dopune Rješenja o otvaranju stečajnog postupka stečajni sud je više nego očito propustio uzeti u obzir prilikom svojeg ocjenjivanja njihovih procesnih prava. To je razvidno i iz okolnosti da je stečajna sutkinja na ročištu koje je prethodilo donošenju Rješenja, sve članove dužnikovog novog Nadzornog odbora jednostavno preimenovala u „javnost“ protivno njihovoj osobno ili po odvjetniku iskazanoj volji, umanjivši tj. oduzevši tako njihova zakonska prava bez odgovarajućeg umanjenja njihove tadašnje odgovornosti prema dioničarima, što je pak protivno Ustavu RH i ustavnopravnom poretku Republike Hrvatske, te nije u skladu sa odgovarajućim stajalištima Ustavnog suda Republike Hrvatske. Stečajni sud je položaj ovih podnositelja u JADRAN-ovom Nadzornom odboru na ročištu od 02.10.2024. u bitnome odbio priznati pozivajući se na to da isti nisu još upisani u sudski registar TSZG-a, što je situacija bez presedana, kakvu hrvatsko tržište kapitala i sudska praksa u Hrvatskoj ne poznaju, posebno kritična imajući u vidu jasno određenje propisa iz čl. 258. Zakona o trgovačkim društvima (u daljnjem tekstu: ZTD), ali i okolnost⁵ da tada još nisu bili niti ostvareni uvjeti za upis članova novog JADRAN-ovog Nadzornog odbora u sudski registar zbog neriješenih žalbi na članove prethodnog nadzornog odbora (što je stečajni odjel mogao doznati od registarskog odjela istog nadležnog trgovačkog suda).

Ispada dakle da je stečajni sud 02. listopada 2024. bez nekog odgovarajućeg sudskog postupka⁶ intervenirao u pravne odnose i tijela jednog dioničkog društva i umjesto glavne skupštine dioničkog društva JADRAN d.d. samoinicijativno opozvao sva tri člana tadašnjeg Nadzornog odbora društva JADRAN d.d.

⁵ Prema obavijesti voditeljice sudskog registra TSZG-a podnositeljima Davoru Sinkoviću i Pavle Stanišiću dana 01.10.2024. g.

⁶ kakav uostalom stečajni sud ne bi niti mogao voditi nego jedino pamični sud

Uz sve ovo valja istaknuti i činjenicu da je upravo stečajna sutkinja koja vodi predmet St-768/2024 na ročištu 28.05.2024. zauzela pravno stajalište da je upis odgovornih osoba – članova uprave dioničkog društva u sudski registar „*deklaratornog karaktera*“ i to do mjere da imenovani može zastupati dioničko društvo i bez upisa mandata (člana uprave ili direktora) u sudski registar čitav period trajanja takvog mandata. Pa je nejasno kako se onda to stajalište istog stečajnog suda ne primjenjuje i na članove nadzornog odbora i da stečajni sud članovima novog Nadzornog odbora dužnika, tada još aktivnog dioničkog društva nije barem dao priliku da pred sudom daju iskaz zašto smatraju da su i pored uprave koju sud prepoznaje unatoč nedostatku upisa mandata, ovlašteni za zastupanje dioničkog društva JADRAN na istom ročištu. Primjerice članovi novog dužnikovog nadzornog odbora su mogli imati određene dokaze da je uprava u sukobu interesa za daljnje zastupanje JADRAN-a u postupku otvaranja stečaja ili da u društvu nema uprave povodom isteka mandata iz razloga određenih zakonima Republike Hrvatske. Neovisno o odluci stečajnog suda, dužnikov Nadzorni odbor morao je na ročištu koje je prethodilo donošenju Rješenja prepoznat kao ono što je i bio taj dan - nadzorni odbor aktivnog dioničkog društva JADRAN Tvornica čarapa d.d. kojeg su na isti dan i dionice kotirale na uređenom tržištu Burze, te je podlijevalo i Zakonu o trgovačkim društvima i Zakonu o tržištu kapitala i brojnim drugim propisima, pravilnicima i uredbama RH i EU, ali i imalo prava koja proizlaze iz istih zakona pred stečajnim i bilo kojim drugim sudom. U to pravo spada i pravo da dioničko društvo bude adekvatno zastupano pred sudom u svakom postupku kojim se može promijeniti njegov status, i to upravo po članovima nadzornog odbora koje se često na području EU prepoznaje i kao „izvršne direktore“ ukoliko kod uprave postoje neki određeni nedostaci za adekvatno zastupanje dioničkog društva / dužnika ili je uprava jednostavno otišla u mirovinu čime automatski istječe mandat za zastupanje dioničkog društva, sve i da jest upisan u sudskom registru nadležnog trgovačkog suda.

Ustavni sud Republike Hrvatske je 14. siječnja 2020. u svojoj odluci broj:

U-III-3189/2007 između ostaloga zauzeo pravno shvaćanje da

„Pravo na pristup sudu može biti podložno propisanim ograničenjima, ali, unatoč tome, uvijek mora biti stvarno i djelotvorno, a ne teorijsko.“

II.

Stečajni sud je pobijani akt praktički u cijelosti utemeljio na odluci VTS RH iz odluke toga suda poslovni broj: PŽ-4221/2024 od 21. studenog 2024. , slijedom čega se pobijani akt za sada ne može ispitati jer se temelji na odluci višeg suda u posve različitoj i odvojenoj pravnoj stvari, koja se bavi i drugačijim pravnim pitanjem. Naime, stečajni sud se vezao za odluku višeg suda koja se bavi ovlaštenjem za žalbu, a ne ovlaštenjem za traženje dopune rješenja u prvom stupnju kojim se otvara stečajni postupak. Radi se dakle o pogrešnoj primjeni materijalnog prava iz čl. 128. st. 8. SZ-a.

Također, pogrešno je utvrđeno činjenično stanje u točki 5. pobijanog akta da podnositelji nemaju pravo predložiti dopunu Rješenja zato što navodno nisu ovlašteni za žalbu protiv tog Rješenja. Za takav nelogičan zaključak nema uporišta ni u jednoj odredbi Stečajnog zakona, dok iz odredbi Zakona o trgovačkim društvima i pravima članova nadzornog odbora odnosno zamjenika člana uprave do otvaranja stečaja koja su dana člankom 109. SZ-a, izlazi da bi te osobe u svako doba imale pravo zatražiti dopunu ili ispravak, posebno ako Glavna skupština dioničara dužnika prije otvaranja stečaja izglasa nepovjerenje postojećoj upravi ili ako je članovima uprave istekao mandat uslijed umirovljenja, davanja ostavke i sl. Čak nema zapreka ni da skupina sudionika stečajnog postupka iz redova dužnika zatraži dopunu i/ili ispravak vidno nepotpunog ili neispravnog rješenja o otvaranju stečajnog postupka.

Štoviše, iz dispozitiva pobijanog akta iz točke 3. obrazloženja izlazi da viši sud uopće nije ispitivao žalbu podnositelja kao članova nadzornog odbora i zamjenika nego samo iz njihovog procesnog položaja dioničara stečajnog dužnika. Dok je takvo tumačenje u pobijanom aktu on je nerazumljiv i točka 3. proturječi točki 1. obrazloženja, jer prijedlog za dopunu se odbacuje i u odnosu na osobe koje su jasno navedene kao članovi organa dužnika, pa se stoga pobijani akt za sada niži ne može valjano ispitati, tj. pobijani akt je potrebno poništiti a predmet vratiti stečajnom sudu koji je donositelj na ponovno postupanje.

Dalje, stečajni sud je pozivajući se na odluku VTS RH propustio uočiti i slijedeće bitne okolnosti:

1. Da se odluka VTS RH, na čije se pravno tumačenje stečajni sud poziva u pobijanom aktu, zapravo temelji na jednom jedinom dokazu i to dokazu izvedenom pred prvostupanjskim registarskim sudom, ali nakon otvaranja stečajnog postupka povodom čega je VTS RH prema pravilima parničnog postupka iz čl. 373.b na sjednicu vijeća morao pozvati stranke što nije učinjeno. Zbog takvog propusta jedini dokaz na kojem se temelji

odluka VTS RH, upisu u povijesnom izvratku registarskog suda za dužnika pod rednim brojem #48, je potpuno irelevantan za odluku u ovoj pravnoj stvari, te je depasiran i pravno neutemeljen poziv stečajnog suda na taj dokaz prilikom donošenja pobijanog akta, a radi se i apsolutno bitnoj povredi pravila parničnog postupka o izvođenju i ocjenjivanju dokaza, kao i drugih odredbi ZPP-a na koje sud 2. stupnja pazi i po službenoj dužnosti.

2. Da je VTS RH svoju odluku utemeljio na dokazu koji nema vlastito pravno ishodište, pripadajuće Ti- rješenje registarskog suda o upisu novog mandata člana uprave iz 2020. ili 2021. godine, na kojem bi se upis o prestanku dužnosti i mandata člana uprave otvaranjem stečaja uopće pravno i zakonski temeljio. Taj upis u sudskom registru za sada samo svjedoči o tome da registarski sud TSZG-a priznaje da mandat člana uprave u Hrvatskoj može trajati i osam godina, što je protivno Zakonu o trgovačkim društvima i da mandat člana uprave ne istječe ni odlaskom u mirovinu, što je u pravnom smislu istovjetno ostavci na takvu profesionalnu dužnost.

To najbolje demonstrira upravo ugledno dioničko društvo i izdavatelj dionica Instrumentaria d.d. koja je na svojim internetskim stranicama objavilo „Promjene u Društvu Instrumentaria d.d.“, koja objava glasi kako slijedi:

„Od 01.03.2024. novi direktor Društva Instrumentaria d.d. je Stevica Hodžić, dipl.ing.stroj., koji je do tada izvršavao dužnost Tehničkog direktora Društva, a dosadašnji direktor gosp. Vinko Barišić, dipl. ing., odlazi u penziju, ali ne miruje, već će djelovati u ulozi savjetnika“.

Prema tome, već je iz prakse eminentnih domaćih dioničkih društava posve jasno da danom odlaska u mirovinu prestaje dužnost direktora ili člana uprave, ali može nastaviti raditi kao savjetnik uprave što nije rijedak slučaj u razvijenim zemljama EU i SAD-u.

Prestankom dužnosti dakako prestaju i sve ovlasti člana uprave dioničkog društva, time i ovlast zastupanja društva pred sudom, što uključuje svakako i stečajni sud. I time jesu u društvu JADRAN d.d. od 01.03.2024. pa dalje stvoreni uvjeti za primjenu čl. 109. st. 4. SZ-a u odnosu na određivanje ovlasti i procesnog položaja članova nadzornog odbora dužnika za podnošenje prijedloga za dopunu rješenja o otvaranju stečaja.

Zabraniti Nadzornom odboru da pred sudom zastupa dioničko društvo u kojem više nema uprave zbog umirovljenja ili isteka mandata zbog ili drugog razloga, ili isto tako u kojem je upravi izglasano nepovjerenje od strane najvišeg organa dioničkog društva, njegove glavne skupštine, bi bilo preveliko zadiranje u osnivačka prava dioničara koji su jedini ovlašteni birati nadzorni odbor i izglasati upravi nepovjerenje i nadzorni odbor je taj koji konstatira ima li u dioničkom društvu uprave i adekvatnog zastupanja ili nema.

Ustavni sud Republike Hrvatske je 13. svibnja 2010. u svojoj odluci broj:

U-III-3871/2009 zauzeo slijedeće pravno stajalište o pravu vlasništva s aspekta ustavnog prava iz članka 48. Ustava:

„Vlasništvo u smislu članka 48. Ustava obuhvaća načelno sva imovinska prava, što uključuje i gospodarske interese koji su po naravi stvari vezani uz imovinu, ali i legitimna očekivanja stranaka da će njihova imovinska prava, zasnovana na pravnim aktima, biti poštivana, a njihovo ostvarenje zaštićeno.“

III.

Pravno stajalište stečajnog suda po kojem nitko s pravnim interesom opstanka jednog dioničkog društva ne može tražiti dopunu rješenja o otvaranju stečaja dioničkog društva, ma koliko god ono bilo nedorečeno, nepotpuno ili jednostavno neispravno napisano, i to ni njegovi vodeći dioničari ni skupina ili udruga malih dioničara pa ni članovi njegova nadzornog odbora ili vršitelj dužnosti člana uprave, dakle nitko osim samog predlagatelja otvaranja stečaja (pa i kada je ista osoba službeno u mirovini), već je samo po sebi toliko nelogično, pravno neutemeljeno i depasirano, da predložimo VTS RH da ga a priori odbaci i bez ispitivanja dolje istaknutih žalbenih razloga, jer je takvo pravno stajalište preveć protivno temeljnim vrijednostima i odrednicama Ustava RH, kojima se jamči pravo zaštite imovinskih prava od strane države i državnih tijela time i sudova. U ovom su slučaju dioničari JADRAN-a vidno prepušteni sami sebi i članovima novog Nadzornog odbora, koje su dioničari JADRAN-a imenovali baš stoga da ispituju vjerodostojnost dugova i razloge zbog kojih je 01.03.2024. po članu uprave u mirovini predložen stečaj JADRAN-a, te da ukoliko za to bude uvjeta pravodobno spriječe da im propadnu skupo plaćeni ulogi u renomirane dionice serije JDTC, koje je svojedobno i državni Kapitalni fond plaćao 450 do 500 kuna za jednu dionicu.

Što bi se dogodilo da na primjer sve „osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu“ iz čl. 109. SZ-a najprije predlože stečaj zastupanog dužnika pa zatim daju neopozive ostavke ili odu u mirovinu?

Ispalo bi da nema tko zastupati dužnika u postupku žalbe protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka, ukoliko se ispostavi da ono nije sukladno zakonu ili Ustavu ili oboje, ili stečajni razlozi prestanu, ali isto tako i da nema tko u ime i za račun dužnika od stečajnog suda tražiti da rješenje kojim je otvorio stečaj dopuni ili ispravi u slučaju da je ono vidno nepotpuno, tj. da ne sadrži one odluke koje je sa rješenjem stečajni sud morao donijeti obzirom na tijek postupka, isprave koje su nađene ili nisu nađene tijekom postupka ili pojedina traženja određenih vjerovnika u postupku na kojima stečajni sud

temelji takvu svoju odluku. Baš zato postoji propis iz čl. 109. st. 4. SZ-a kojim je zakonodavna vlast upravo članove nadzornog odbora dioničkog društva odredila kao osobe ovlaštene za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka „*ako nema osoba ovlaštenih za zastupanje po dužnika zakonu*“, a time na odgovarajući način i za podnošenje prijedloga za dopunu akta kojim je stečaj otvoren ili podnošenje žalbe u takvom slučaju.

Također, stečajni sud je žalbom podnositelja na Rješenje od 03.10.2024. obaviješten i o tome da je dana 02.10.2024. na izvanrednoj sjednici Nadzornog odbora tada još aktivnog dioničkog društva JADRAN d.d. imenovan zamjenik člana uprave, u skladu sa zakonskim ovlastima Nadzornog odbora dužnika. Isti bi sve i da na dan donošenja Rješenja:

- a) u sudskom registru postoji uredno upisan aktualni mandat člana uprave u sudskom registru
- b) da isti ovlašteni zastupnik dužnika nije u mirovini
- c) da isti ovlašteni zastupnik dužnika nije podnio ostavku
- d) da isti ovlašteni zastupnik dužnika nije u sukobu interesa

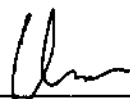
već po samoj pravnoj snazi takve odluke Nadzornog odbora bio ovlašten tražiti ili predložiti dopunu Rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad dioničkim društvom, kojeg ga je Nadzorni odbor imenovao za vršenje dužnosti privremenog zamjenika člana uprave zato da dioničkom društvu ne bi nastala neotklonjiva šteta prilikom otvaranja stečaja, npr. kao posljedica nepostojanja osobe koja bi podnijela žalbu za slučaj da je rješenje o otvaranju stečajnog postupka neispravno ili da su nepostojane / nevjerodostojne tražbine zbog kojih je stečaj uopće predložen na prvom mjestu.

Primjerice Rješenjem o otvaranju stečaja ispitno ročište je zakazano za 65.-ti dan nakon zadnjeg dana roka za prijavljivanje tražbina, tj. protivno odredbi iz čl. 130. st. 2. SZ-a, po kojem „vrijeme između zadnjeg dana roka za prijavljivanje tražbina i ispitnog ročišta ne smije biti kraće od 8 dana ni duže od 2 mjeseca“ (zadnji dan roka za prijavljivanje tražbina je u stečajnom postupku St-768/2024 prema čl. 129. st. 1. SZ-a bio dan 02.12.2024.). Ovo je tipičan primjer izlaska stečajnog suda iz okvira hrvatskog Stečajnog zakona prilikom otvaranja ovog stečaja, povodom koje zakonodavac dopušta i traženje dopune i/ili traženje ispravka takvog rješenja.

Stajalište stečajnog suda da takav prijedlog nisu ovlašteni u svrhu zaštite dužnika predati i članovi nadzornog odbora ili privremeni v.d. člana uprave je pravno promašeno i depasirano, već samim time što nije u suglasju s ustavnim pravima iz čl. 29., 48., i 49. st. 4. Ustava RH i to dioničara dužnika koji su imenovali taj nadzorni odbor dužnika, ustavnim pravom članova nadzornog odbora odnosno s ustavnim i ljudskim pravima samih članova tih tijela (npr. da neometano donose odluke nadzornog odbora), iako je riječ o pojedincima biranima na zahtjevnu profesionalnu dužnost, koja sa sobom nosi brojne odgovornosti prema dioničkom društvu, te koje već zbog te okolnosti sud ne bi trebao

opstruirati u obavljanju njihove Zakonom određene zadaće, nego upravo suprotno, pomagati im u tome. A treba li gdje kad i odstupiti od formalističkog tumačenja zakona i propisa, ako bi efekt takvog pristupa bio vidno produktivniji i od značaja i koristi kako za proizvođača i njegovu proizvodnju, tako i za društvo u cjelini zbog poreza i doprinosa koji će se nastaviti slijevati u državni proračun, ukoliko državna tijela i nadležni sudovi članovima tijela dioničkog društva omoguće nesmetano obavljanje njihove profesionalne dužnosti na zahtjevnom i odgovornom putu oporavka i očuvanja određenog poduzetnika, njegovih proizvodnih linija i marki te radnih mjesta.

Podnositelji:

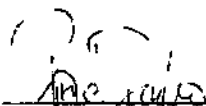
Danijel Klaić, Rijeka, Ratka Petrovića 2

OIB: 74014215376,

Krešimir Mitrović, Zagreb, Bartolići 11

OIB: 07371632368

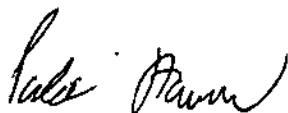
Darko Prpić, Zadar, Put Pudarice 15H

OIB: 43824184192

DAVOR SINKOVIĆ

Davor Sinković, Zagreb, Radićevo šetalište 29

OIB: 57118220790

Pavle Stanišić, Zagreb, Vrbje 7

OIB: 92918089563

U Zagrebu, 10. veljače 2025.